

[Ove Jensen]

betalingsbalancen. Virkningen af skatteforhøjelsen vil ganske givet blive et helt uacceptabelt stort underskud på betalingsbalancen i 1985. Den væsentligste årsag til det store betalingsbalanceunderskud i 1984 var, at produktionskapaciteten var for lille, hvilket medførte, at der blev produceret for få varer til eksport. Regeringen og de radikale gør nu det stik modsatte af, hvad der skal til for at sætte gang i investeringerne og dermed skabe flere arbejdspladser, som kunne producere varer til eksportmarkedet og dermed hjembringe den valutaindtjening, som er absolut nødvendig for at få betalingsbalanceunderskuddet ud af verden.

Med denne chokerende skatteforhøjelse har den borgerlige regering endnu en gang uden at få noget som helst til gengæld gennemført et af socialdemokratiets væsentligste programpunkter, i dette tilfælde en forhøjelse af selskabsskatten med 25 pct.

Maisted (FD):

Enhver kan se, at LO har haft en rigtig skidt sag i denne omgang med hensyn til overenskomsterne. Og hvorfor nu det? Allerede da udskrivningsloven blev vedtaget i folketinget, blev der fastlagt en grænse på 2 pct. for stigningen af den skattefrie bundgrænse, og det betyder, at hvis LO fik gennemtruffet større lønstigninger, end der var plads til inden for de 2 pct., så faldt skattehammeren med det samme. Det vil sige, at stigende priser betød stigende skatter, og det betød øget inflation.

Det var altså en dårlig sag for lønmodtagerne, og vi var i den paradoksale situation, at Dansk Arbejdsgiverforenings udspil over for lønmodtagerorganisationerne var bedre for lønmodtagerne end det, LO påstod de kæmpede for. Derfor kan man nok sige, at deres kamp denne gang kun har været for at demonstrere, at de skulle være et nødvendigt onde i det danske samfund.

Ålborgsagen har vist, at det var nødvendigt, at der blev foretaget indgreb. Jeg forstod også på hr. Anker Jørgensens udtalelser og skrivelser i pressen, at man måtte se i øjnene, at med et kompliceret samfund som det danske kunne man ikke lade en sådan storkonflikt løbe, man blev nødt til at foretage indgreb.

Som sagt har LO haft en rigtig dårlig sag, og nu prøver man på at skabe uro, man prøver på at forhindre, at ytringsfriheden kommer til udtryk i folketinget. Det er dog en tåbelig reaktion på noget, som man udmærket ved var en nødvendighed. Jeg synes også, at man undervurderer lønmodtagerne, der trods alt udgør 85 pct. af Danmarks befolkning, når man ikke klart erkender, at man havde en dårlig sag, og at den løsningsmodel, som er blevet lagt frem af regeringen, er langt bedre end det, LO har krævet. Tværtimod har man forsøgt at bære ved til bålet og skabe uro. Man forsøger med udenomsparlamentariske metoder at forhindre folketinget i at arbejde. Uklogt synes jeg det er, og desværre må jeg sige, efter at jeg har hørt middagspressen, at Danmarks Radio, som er et statsmonopol, også bærer ved til bålet, de ligesom ønsker at piske stemningen op.

Hvis man nu prøver på at se nogenlunde fornuftigt på tingene, så må man erkende, at det, regeringspartierne og det radikale venstre lægger frem, er en logisk følge af den politik, de blev enige om allerede i 1984. Det kan ikke overraske nogen, at de ønsker at fortsætte denne linje.

Det, man har lagt frem, og som er blevet bedømt af økonomer, betyder – det kan man jo slå op i aviserne og læse, jeg vil næsten tro, at selv Aktuelt vil erkende, at det forholder sig sådan – at eksporten vil stige. Man er i stand til at holde en fast kronekurs. Man er i stand til at holde en inflation på 2–3 pct., altså en halvering. Man skal huske på, at det er ikke længere siden end i 1982, vi havde en inflation, der lå på omkring 12 pct. Den blev halveret i de følgende to år, og den bliver halveret endnu en gang i de følgende to år. Det er en klar fordel for lønmodtagerne, at man får en halvering af inflationen ad to gange.

Dertil kommer det, der er ødelæggende for dansk økonomi, nemlig underskuddet over for udlandet, den store udenlandske gæld. Man kan regne sig frem til, at betalingsbalancen vil blive forbedret. Dertil kommer, at vi får et rentefald. Alt dette giver 25.000–30.000 flere arbejdspladser. Det kan lønmodtagerne selvfølgelig heller ikke være utilfredse med.

Beklageligvis er der en række negative sider ved et sådant forlig, men det er at forventes, fordi regeringspartierne og det radikale